

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și treia după Rusalii

Evangelia Duminicii
(Luca 8, 41-56)

În vremea aceea a venit la Iisus un om al cărui nume era Iair și care era mai-marele sinagogii. Și, căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga să intre în casa lui, că numai o fiică avea, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Iar, pe când se ducea Iisus și mulțimile îl împresurau, o femeie, care de doisprezece ani avea curgere de sânge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei și de nici unul n-a putut să fie vindecată, apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Și a zis Iisus: Cine s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El au zis: Învățătorule, mulțimile Te îmbulzesc și Te strâmtorează, și Tu întrebi: Cine s-a atins de Mine? Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva, căci am simțit o putere care a ieșit din Mine. Atunci femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce pricină s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată. Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace! Pe când încă vorbea El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe învățătorul. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai și se va izbăvi. Și, venind în casă, n-a lăsat pe nimeni să intre cu El decât numai pe Petru, pe Ioan și pe Iacov, pe tatăl copilei și pe mamă. Și toți plângeau și se tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeți; n-a murit, ci doarme. Și râdeau de El, știind că a murit. Iar El, scoțând pe toți afară și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te! Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea copilei să mănânce. Și au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

Cum să înviem zilnic

Părinții Bisericii ne îndeamnă să lucrăm pentru o înviere continuă din păcat, silindu-ne să restaurăm firea umană căzută în tenebroase patimi, cu gândul la Învierea lui Hristos, care devine învierea noastră prin unirea cu El. Nu ne vine ușor să înviem zilnic, căci drumul se dovedește anevoios, presărat cu multe ispite, încercări ori afundări în cumplita vinovăție.

(continuare în pagina a treia)

Luni, 23 octombrie, a fost ziua de cinstire a SF. AP. IACOV, RUDA DOMNULUI ale cărui Sfinte Moaște se află expuse în biserica noastră. Ne-am serbat pe Sfântul ocrotitor, prin oficierea SLUJBEI DE PRIVEGHERE ȘI SFÂNTUL MASLU, ÎN SOBOR DE PREOȚI. CRONICĂ ÎN IMAGINI, foto: Valentin Burlacu, Ioan Dorobanțu

Sfântul Apostol Iacov Ruda Domnului - icoana de la chivotul unde se află moaștele sale, în biserica noastră

Cum să înviem zilnic

Moarte și Înviere! Două noțiuni care ne copleșesc ori de câte ori citim sau auzim de ele. În Duminica a XXIV-a după Rusalii, pericopa

evangelică din cadrul Sfintei Liturghii ne oferă prilejul de a medita la aceste noțiuni vitale pentru viața fiecărui creștin. Din cuprinsul Evangheliei, aflăm de moartea prematură a unei copile de doar 12 ani, urmată de actul minunat al Mântuitorului Hristos, Care a înviat-o. Cu aceeași emoție ca martorii „nefirescului” eveniment, la rândul nostru, rămânem uimiți de puterea Fiului lui Dumnezeu asupra morții, fenomen ce a suscitât dintotdeauna nenumărate controverse.

Dintru început trebuie să spunem că moartea constituie un accident în istoria umanității, căci Dumnezeu nu a făcut moartea. Omul, prin păcatul săvârșit a „creat-o”, aceasta putând fi numită fructul neascultării față de Creator. Poate că de aceea o considerăm atât de nefirească, evitând cu grijă subiectul. Reprezentând un „accident”, produce frecvent incidente – dificultăți de înțelegere, de acceptare, ba chiar de raportare a oamenilor la ea. Prin învierea fiicei lui Iair, Mântuitorul nostru a voit să ne arate că, odată ce moartea a pus stăpânire pe viață, El nu putea rămâne indiferent. De aceea a „inventat” un remediu împotriva morții, „lucrul mai mare decât numele cu care este numit”, și anume Învierea.

Ca să nu disperăm înaintea dispariției fizice, Părinții Bisericii ne îndeamnă să lucrăm pentru o înviere continuă din păcat, silindu-ne să restaurăm firea umană căzută în tenebroase patimi, cu gândul la Învierea lui Hristos, care devine învierea noastră prin unirea cu El. Nu ne vine ușor să înviem zilnic, căci drumul se dovedește anevoios, presărat cu multe ispite, încercări ori

afundări în cumplita vinovăție. Dar, dacă nu vom uita că Învierea lui Hristos reprezintă începătura învierii și a vieții celei veșnice (I Corinteni 15, 20), prototipul și chezașia învierii noastre, atunci piatra de la ușa propriului mormânt, oricât de mare sau de împovărătoare ar fi, o vom putea spulbera.

Afirmam că se cuvine să conștientizăm necesitatea unei „învieri” zilnice din păcat la virtute, ca pe o faptă permanentă, mereu actuală, menită să se petreacă cu fiecare din noi. De vrem să intrăm în locașurile dreptilor atunci când vom pași pragul morții fizice, se cade să parcurgem calea de la moartea păcatului la viața cea nouă, fără de prihană, în toate zilele existenței noastre pământești. Doar așa vom înțelege o cerere din prima rugăciune rostită de preot la Vecernia din Duminica Pogorării Sfântului Duh: „Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine, Doamne, și caută spre noi cu bunăvoință și har”.

Așadar, înainte de trecerea prin moarte și Învierea de obște, trebuie să căutăm învierea inimilor noastre. Păcatul, ignoranța ne transformă sufletele într-un mormânt în care zace îngropat harul Botezului – adică Însuși Hristos, în numele Căruia ne-am botezat –, așteptând cu răbdare ca piatra să fie prăvălită și să învieze Hristos în noi. Dar cum se prăvălește oare lespeda de pe ușa mormântului inimii, pentru ca harul lui Dumnezeu să devină lucrător în ea? Părinții filocalici ne arată că aceasta se face prin neîncetată nevointă și pocăință, prin înlăturarea urii, prin iertare, prin împăcare cu semenii și prin împărtășirea cu Hristos euharistic.

Prin urmare, când vorbim despre Înviere, să n-o privim ca pe o stare legată doar de Eshatologie, de sfârșitul veacurilor, ci ca pe una dinamică, zilnică, destoinică de a schimba viața noastră și pe-a lumii înconjurătoare. Pocăința neîncetată, conținând bucuria Învierii, este reazemul scării virtuților, dar și însoțitoarea noastră în drumul către înviere și îndumnezeire. Atât pocăința pentru propriile păcatele sau cea izvorâtă din iubire, pentru păcatele întregii lumi, cât și pocăința ca stare asumată, ca un nou mod de viață, ne preschimbă existența într-o continuă Cruce și Înviere, până când vom ajunge la sfârșitul ostnelilor pământești, la Învierea cea de obște, la prăznuirea Paștelui celui veșnic, împreună cu toți sfinții, în Împărăția lui Dumnezeu.

Arhimandritul Mihail Daniliuc
Sursa: doxologia.ro

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin
Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 29 octombrie 2023**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◆ **Vineri, 3 noiembrie 2023**

18:00 Sf. Maslu

◆ **Sâmbătă, 4 noiembrie 2023 , Sâmbăta morților, MOȘII DE TOAMNĂ**

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18:00 Slujba Vecerniei

Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc se face după amiaza, după Slujbă

Grijile, părțile sufletului, programul zilnic - p. Teologos

Unul din lucrurile care ne trag astăzi cel mai mult în jos și are efecte nocive asupra noastră, asupra psihicului nostru sunt grijile zilnice.

Oameni buni, nu trebuie să fim îngrijorați, nu trebuie să fim anxioși – acum, însă, să aveți grijă să nu vă dezvoltă o anxietate pentru că v-am spus să nu fiți anxioși!

Da? Trebuie să ne liniștim și să le lăsăm pe toate în voia lui Dumnezeu. Să nu uităm fraților că Dumnezeu nu este o abstracțiune oarbă, ci un Dumnezeu viu, hiperinteligent, atotștiitor și un Tată iubitor. Are grijă bunul Dumnezeu!

Fraților, dacă Dumnezeu le vede pe toate și noi doar puțin așa, în jurul nostru înseamnă că pentru a vedea și noi toate trebuie să ne unim cu Acesta, să-L ascultăm pe Dumnezeu, să fim atenți la El ce ne spune. Problema noastră este însă faptul că uităm de Dumnezeu, din cauza faptului că ne întoarcem ochiul sufletului, că ne întoarcem atenția către materie. Uităm de Dumnezeu când ne întoarcem atenția către materie, de ce? Datorită faptului că materia este cel mai depărtat punct de Dumnezeu din toată creația naturală, să zic așa. De ce? Desigur că diavolul este și mai depărtat, însă diavolul este neneatural, distorsionat datorită capacității sale raționale. De fapt, datorită acestei capacități distorsionate, diavolul este cel care ne *În-grijorează* cu griji materiale cu centri de atenție astfel încât să ne depărtăm de lumina lui Dumnezeu. Înțelegeți? (sursa: <https://www.chilieathonita.ro/>)